

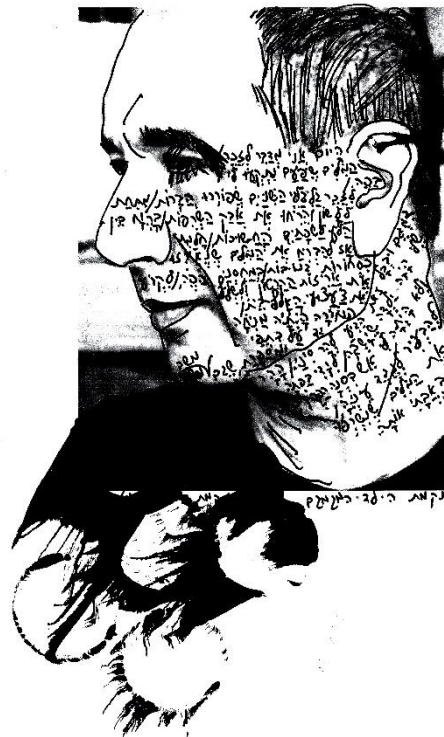
המכללה לחינוך
לטכנולוגיה ולאמנויות

מחנה שבויים

שחר סריג/רוני סומק

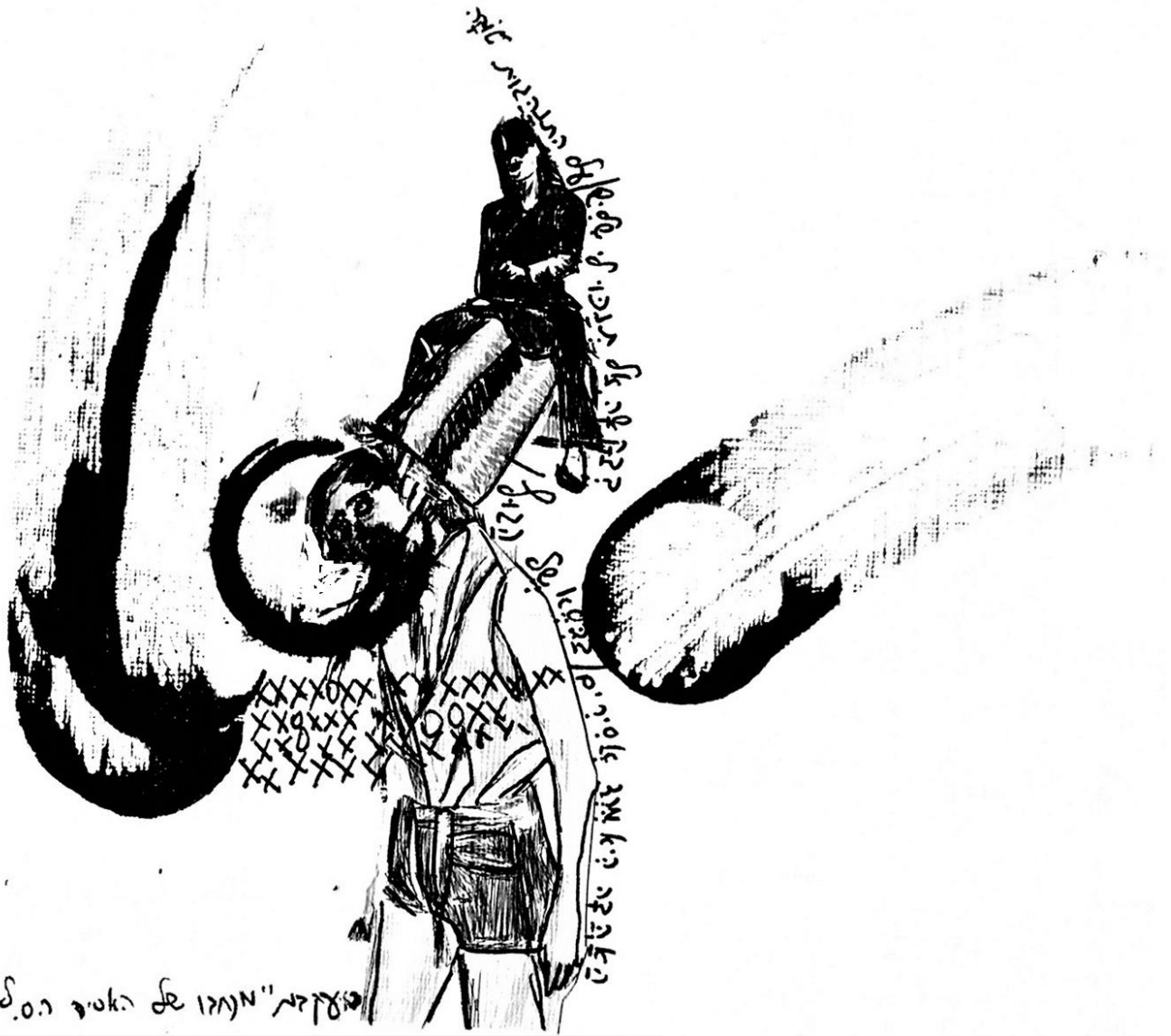
אוצר: יוסי משען

ינואר 2019

מכתבו של האסיר ר.ס. להנהלת הכלא

הַאֲהָבָה הִיא מְרֻד אֲסִירִים
בְּכֹל אֶשֶׁל הַגּוֹף.
בְּבִקְשָׁה, אֵל תִּנְכּוּ לִי שְׁלִישׁ
עַל הַתְּנֵהְגוֹת טוֹבָה.

האדם הזה הוא "מארג" של האדם הזה. "מארג" הוא...

האדם הזה הוא "מארג" של האדם הזה. "מארג" הוא...

האדם הזה הוא "מארג" של האדם הזה. "מארג" הוא...

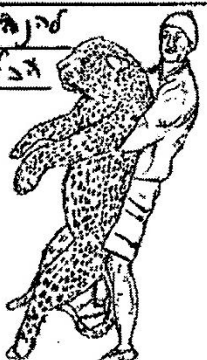
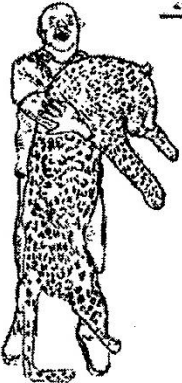

שם תאריך
12/2/43 12/2/43
הר"ב הר"ב

השם של
השם של

השם של, תאריך של השם

השם של תאריך של השם
השם של

רקוויאם לנמר האחרון בעולם

רָגַע לְפָנַי מוֹתוֹ חָרַט בְּצַפְרָנָיו הַנֶּמֶר הָאֲחֵרוֹן
בְּעוֹלָם
חָצִי אֶהְבֶּה עַל גְּזַעֵי יַעֲצִים
שְׁגֵרָזוֹן חֶסֶר מוֹחַ
חֵלֶם אוֹתָם כְּרוֹתִים.

עָרַב עָרַב מְצִיָּרָת לְזִכְרוֹ הַשְּׁמֶשׁ
חֶבְרָבוֹרוֹת בְּעֵנְנֵי הַנוֹף שֶׁהוּא
מִמְשִׁיךְ לְטָרֵף.

שקרונ חסר מוח חלם אותם ברותים.
ערב ערב מצירת לזכרו השמש
מכרבורות בעניי הנור שרוא
ממשיך לסורי.

החצי אהבה על גזעי עצים

רנע לפני מותו תרט בצפרניו הנמר האחרון בעולם

לנמר

האחרון בעולם

לקויאם

ברדלס

ברדלס חרסינה רובץ מולי בחדר.
רגליו מקפלות אל תוך בטנו.
בעינים שצבעו לו רואים את העדר
שיטרף ביצרות העד של חלומו.
גם אני ידעתי להסתיר את צפוני,
להמהל בקונזאק של חיות הבר.
פעם ראיתי בחורה שחכה שכל דבור אפה
היה עליה על קינשה הבירה.
היה לה חדר היכן ששלמה המלך ופרישמן נפגשו
כשני מכשפי השבט.
חרב צחצה על עיניה, חץ נדקר בשערה,
אבל בעיר הזאת רושמים את מספרי הטלפון על
קפסות גפרורים,
ואם העולם הוא גשר צר
כאן כל הגשרים שרופים.

גשם

הַאֲהָבָה הַיָּא בְּפִית סְעָרָה
הַנִּנְעָצַת בְּשִׁמְנַת בְּטָנוּ שֶׁל עֵנָן.
גְּשָׁם,
גְּשָׁם, בּוֹא.

הארהבה

היא

ללעס סערה
פפית

הנעצח
עאחא

נאש
עאחא
באחא

על

אשם

אשם
פוא

הַאֲהָבָה הַיָּא נֹו נְעוּץ בְּקִיר
שְׁמַעַל מְכוּנַת הַכְּבִיסָה.
לְפָנַי שְׁיַדְעָתִי אוֹתָהּ, יָמִי הִיוּ
חֲלָצָה מִשְׁלֶכֶת עַל רֵצְפָה.
עַל הַחֲלוֹן הָעָגֹל נִתְּזוּ רֵיחַ הַסַּבּוֹן,
וּבְתוֹךְ הַפֶּחַ מִתְּכַבְּסִים בְּגָדֵי גֶבֶר,
וּבְגָדֵי אִשָּׁה כְּמוֹ בְּמְכוּנַת גּוֹף
הַסּוֹחֶטֶת אֶת כַּתֵּם הַתְּשׁוּקָה.

האהבה היא נו געוץ בקיר
שמעל מכונת הכביסה.

לפני שידעתי אותה, ימי היו

חלצה משלכת על רצפה.

על החלון העגל נתז ריח הסבור,
יבתיך הפח מתכבסים בגדי גבר,
יבגדי אשה כמו במכונת גוף |
הסוחטת את פתם התשוקה.

מחנה שבויים

לפְעָמִים אָנִי רוֹצֶה אִיזוֹ מְלַחֶמֶת עוֹלָם
רק בְּשָׁבִיל לְהַחֲנִיט בְּמַעִיל חֵילִים
מְצַחֵחַ כְּפִתוּרִים,
לְהַבְרִיג עֶקְבִים בְּתַחֲנִת רַכְבֵּת רוֹסִית
וּלְעַגֵּל יָדַיִם סָבִיב כְּתַפָּה שֶׁל זוֹ שְׂמֻטָּאטָּאָה
מְלוֹת פְּרֻדָּה מִחֲרִיצֵי הַמְרַצְפוֹת.
”מוֹטָב”, אֶלְחַשׁ לָהּ פְתָגָם סִינִי, ”לְהַדְלִיק
אֵשׁ מֵאֲשֶׁר לְקוֹנֵן עַל חֲשָׁד”,
וְהִיא תִגִּיד שֶׁהִיא לֹא מְבִינָה אֵיךְ
מִשְׁפָּתֵי הָאָרֶזִיה שְׁלִי נִפְלְטֶת שְׂאָגָה
כָּל כֵּן רַפָּה.

עַל רִיָסִיָה תִתְחִיל לְהַתְעַרְסֵל דְמָעָה,
כְּשֶׁאֹר הַפְּלוֹרוֹסְנִיטִים שְׁיִפֵּל מִהַתְקַרָּה,
יִתְחִיל לְהֶאֱמִין שֶׁהוּא בְּנוֹ הַחוֹרֵג
שֶׁל הִרְחֵם.
”אָנִי”, יִכּוּ פְתָאוֹם הַמְּלִים כְּפִטִישִׁים,
”אָנִי קִבְּלֵן שְׁפוּצִים שֶׁל לְבָבוֹת שְׁבוּרִים”,
וְהִיא תִפְרֹם בְּדַמְיוֹנָה אֶת כְּפִתוּרֵי הַחֲרוּם
שֶׁל חֲלָצְתָהּ וְתִרְאֶה לִי אֶת מַגְדְּלֵי הַשְּׂמִירָה
שֶׁל מַחֲנֵה הַשְּׁבוּיִים, אֶלְיוֹ אֶחָזֵר
בְּסוֹף הַמְּלַחֶמָה.

Le silence

Le fait que le silence est un élément du corps
Le fait que le silence est dans la grotte du
vagin

Le fait que le silence est des du prisonnier
Le fait que le silence est cassée dans la bouche
qui a crié l'ordre

Le fait que l'ordre ne connaît pas de frontières

Le fait que la frontière est entrée comme une chaussette

Le fait que la chaussette ne dit mot

Le fait que le silence dénoue les pelotes de mots

Le fait que les mots sont fichés dans le cerveau comme une
barrière

qu'après eux il n'y a plus rien à dire.

סונטה מסמטאות הבוסה נובה בריו דה ז'נירו

יותר
מקול
נגינתו
שומע
הגיטריסט
העור
את
שקשוק
המטבעות
שרקדנית
חשופת
שד
זרקת
לעברו.

יותר מקול נגינתו שומע

הגיטריסט העור את
שקשוק
המטבעות
הנזרקות לעברו.

סונטת המסתפקים במועט

רוֹפֵא לֹא צָרִיךְ לַחְלוֹת בְּכָל הַמַּחְלוֹת בְּהֶן הוּא מְטַפֵּל.
טֵבַח לֹא מְטַבֵּיעַ בְּהַר מְלַח אֶת מָה שֶׁהוּא מְבַשֵּׁל.
בְּפֶה שֶׁל מוֹכֶרֶת הַסִּפְרִיּוֹת אֵין מְקוֹם
לְכָל כֶּךָ הַרְבֵּה צְלוּפֹן,
וְעַל חֲלֻצַת הַחֲשָׁפְנִית תִּפְוֹרִים רַק חֶלֶק
מִכִּפְתוֹרֵי הָעוֹלָם.

מְשׁוֹרְרִים תּוֹלִים רְאֵשֵׁי שׁוֹרוֹת עַל עֲמוּדֵי שְׁלֶכֶת.
מְלִים הַמְּסַתְּפָקוֹת בְּמוֹעֵט
מִתְנַוֶּפְפוֹת בְּרוּחַ, וְרִגְלוֹן בּוֹעֵטָת
בְּשִׁמְשׁ, הַמְּעַמִּיסָה קַרְנִים עַל מִשְׁאֵיּוֹת צֵל
רָגַע לְפָנָי שֶׁהִיא מְסַתְּלָקָת.

דִּי בְּעֵץ אֶחָד בְּשִׁבִיל לְסַפֵּר אֶת כָּל הַיַּעַר.
דִּי בְּעֵלָה בְּשִׁבִיל נְפִנוּף פְּרֻדָּה מְעַנָּף.
דִּי בְּנוֹבְמֶבֶר בְּשִׁבִיל שִׁיחָהּ עֲמוּד תִּלְיָה לְסִתּוֹ.

סטריפטיז השושנה
(בהשראת 'פְתָנוֹת פָּסִים' מאת משה אבן-עזרא)

קוֹצִים הֵם שׁוֹמְרֵי הַסֵּף בְּמוֹעֲדוֹן סְטְרִיפְטִיז
בוּ מִשְׁלִיכָה הַשׁוֹשְׁנָה חֲזִית עָלִים
עַל עֲשָׁבִים שׁוֹטִים, הַמְחַכִּים לְרוּחַ
נְשִׁתְזָקִיף לָהֶם
פְּנִים.
אִישׁ ל' א' יִמְלֹט הַלְיָלָה מְדַקְיֶרֶת הַפְּרָח.

איש לא ילמא הקילה מדקורת הפרח

עצה תשיעית לילדה רוקדת

נְעִלֵי הַבָּלֵט עֹגְנוֹת מִתַּחַת לְמִטָּתְךָ
כְּסִירוֹת נִזְר בְּמַעְגָן הַלֵּב.
צִירֵי לָהֶן
יָם.

עצה תשיעית לילדה רוקדת

נעלי הבלט עוגנות מתחת למשתד

כסירות נזר במעגן הלב.

צירי להו

ים.

שחר סריג גדל בלסוטו שבאפריקה ובעמק יזרעאל. לא סיים תואר ראשון בספרות אנגלית, בוגר תואר ראשון בהצטיינות ותואר שני באמנות באוניברסיטת חיפה, למד לתואר שני במסלול הבינתחומי של אוניברסיטת תל אביב. הציג תערוכות יחיד בגלריות הקיבוץ, רוזנפלד, קו 16, לוחמי הגטאות ועוד. השתתף בתערוכות קבוצתיות במוזיאון חיפה, במשכן לאמנות בעין חרוד, במוזיאון תל אביב, ביריד אמנות בפרנקפורט ועוד. פרסם שלושה ספרים עד היום, האחרון שביניהם, "4", ראה אור בתמיכת מפעל הפיס. זוכה פרס אוסקר הנדלר לאמנות ופרס הצטיינות אקדמית מאוניברסיטת חיפה.

רוני סומק הציג בשנה האחרונה בבריסל (בגלריה Interpôle ASBL) את התערוכה "ז'אק ברל וחברים", במרסיי (בגלריה Maison Blanche) את "אבות המזון" ובמקסיקו סיטי (ביריד הספרים הבינלאומי) את "יותר מאלף מילים".

לאחרונה הופיע הספר "מילת הכבוד של הרחוב - עיונים בשירתו של רוני סומק", בעריכת נועה שקרג'י, יגאל שוורץ וקציעה עלון.

Thanks to Hennie Jetzes for accompanying me
through this journey.

Ronny Someck